

LENINA KAROĢS

SESTDIEN,
1986. GADA
15. MARTA
Nr. 32 (5416)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.

Pirms starta signāla

Sociālistiskajā sacensībā par lauksaimniecības tehnikas labāku un savlaicīgāku sagatavošanu lauku darbiem aprītejuši pieci mēneši. Plēnācis tas laiks, kad jau pilnīgi visiem spēkiem jābūt gataviem izšķirošajiem startiem pavasara sējā. Sacensības priekšgalā kopš remontdarbu sezonas sākuma ir kolhoza «Vārkava» mehanizatori. Šogad pirmajā ceturksnī darbs labi bija organizēts arī kolhozos «Dzintars», «Rīts» un citās saimniecībās.

Saimniecība	Iegūto ballu skaits	Vieta
Leņina	59,56	9.
«Sark. ausma»	66,44	2.
Dzeržinska	60,42	8.
«Vārkava»	71,63	1.
«Dubna»	59,32	10.
K. Marksa	60,73	7.
«Kr. Oktjabrj»	62,13	5.
Suvorova	61,26	6.
Raiņa	59,05	11.
«Nākotne»	58,34	13.
«Zelta vārpa»	56,58	16.
«Rīts»	63,39	4.
Oškalna	56,95	15.
«Dzintars»	64,54	3.
Kirova	42,06	20.
M. Gorkija	48,55	19.
«Sīlukalns»	55,46	17.
Aglonas p. s.	58,79	12.
Rudzātu p. s.	53,29	18.
Rušonas p. s.	57,29	14.

Salīdzinot ar iepriekšējā gada šo pašu laiku, traktoru remontā saimniecības ir par vienu procentu pārvirzījušās tālāk, tomēr energoietilpīgo K-700 remonts ieviešies. Pagaidām darba kārtībā ir 87 procenti šo mašīnu, pērn bija jau 93. Plānotajās robežās un šajā gada līmenī rit graudu kombainu remonts. Skābbarības kombainu, kā arī agregātu E-280 un KSK-100 sakārtošanā šogad ir labāks stāvoklis.

Piekabes inventārs, kurš pavasara darbos vajadzīgs vispirms, sakārtots atbilstoši plāniem, atsevišķos gadījumos arī virs uzdevuma. Tāds stāvoklis jāpanāk arī attiecībā uz lopbarības sagatavošanas tehniku. Te, piemēram, par diviem procentiem atpaliekam no plāna smalcinātājplaujmašīnu sagatavošanā, par 4 procentiem — savācējprešu sagatavošanā. Uzdevumi raitāk risināti cukurbietes, kartupeļu un līnu novākšanas kombainu kārtošana.

Saskaņā ar plāniem un grafikiem augsta visu veidu tehnikas gatavība jāpanāk līdz 1. aprīlim, tas ir — atlikušajās marta dienās. Tajā skaitā traktoru gatavība jānovirza līdz 96 procentiem — par vienu procentu augstāka nekā tagad, graudaugu kombainu — par četriem procentiem — jāpaaugstina līdz 90, traktoru piekabju — par četriem — līdz 92, skābbarības kombainu — par četriem — līdz 82 procentiem, E-280 un KSK-100 agregātu — par septiņiem procentiem — līdz 92, traktorvilkmes plaujmašīnu, smalcinātājplaujmašīnu — par septiņiem un līdz 92, smalcinātājplaujmašīnu, traktorvilkmes grabekļu — par deviņiem procentiem, savācējprešu — par desmit procentiem, visām šīm mašīnām nodrošinot 92 procentu gatavību. Vēl jāsakārto četri zāles miltu agregāti AVM.

Citiem vārdiem, darba atliku likām, tādēļ tempu sociālistiskajā sacensībā, kas uzņemti šajā sezonā, joprojām noturami tikpat augstā līmenī.

R. GURGANS,

tehnikas gatavības inženieris

Ziema — meža darbiem

Lopkopības jēmu un citu ražošanas objektu remontā un uzturēšanā daudz darba iegulda Rudzātu padomju saimniecība. Tam vajadzīgi kokmateriāli. Ziemā saimniecības būvbrigādes viri ar tehniku dodas uz mežu, lai tos sagatavotu. Šogad viņus sastapām pašā saimniecības malā — vērī, kam dots Putnukalna nosaukums.

Viri strādā citīgi. Koks ar motorzāģi nogāž Pēteris Bojārs un viņa palīgs Oskars Vaivodis, trak-

toristi Vitālijs Pastars, kurš strādā ar «Belarusj», un Jānis Pastars ar traktoru T-74 tos atvelk uz atzarošanas vietu. Tur pie darba stājas Osvālds Bogdāns, Pēteris Graudiņš un Jānis Brūvers ar asiem cirviem rokās. Bērzu un alksņu zarus sadedzina, egļu — aizved uz lopkopības jēmām, kur tos izmanto par vitamīnbarību govīm. Atzārotos garos slumbrus izved mežmalā. Mehanizators Jānis Bobulis ar stiprā traktoru T-150K itin viegli trosē

uz gateri pa sniegotu ceļu aizgādā pa pieciem un vairāk slumbriem. Pārtapuši dēļos, izžāvēti, slaidie egļu stumbri būs durvju, logu rāmju, citu vajadzīgu detaļu materiāls. Būvbrigāde sevi ar to nodrošinās visas vasaras darbam līdz nākamajai ziemai.

ATTELOS:

— saimniecības būvbrigādes pārstāvji O. Vaivodis, O. Bogdāns, P. Bojārs un P. Graudiņš kokmateriālu sagādē;

— traktorists J. Bobulis.

A. MEZMAĻA teksts,
J. ZANDES foto

Apbalvoti ar medaļu „Darba veterāns“

Ar medaļu «Darba veterāns» Preiļu rajonā apbalvoti:

KOLHOZA «KRASNIJ OKTJABRĀJ» kolhoznieki Uljana Amosova, Jelena Anuškova, Stepana Bumažkins, Antonina Bumažkina, Tatjana Vašurova, Veronika Golubeva, Jelena Guseva, Mirameja Krotova, Antonina Loginova, Jefrosinija Loginova, Tekla Meluškāne, Kirjana Mihailova, Jelizaveta Naumova, Luke-rija Orlova, Pavla Paničeva, Zinaida Pastare, Praskovja Prokofjeva, Tatjana Radionova, Valentina Sidorova, Antonina Stepankova, Anna Stepanova, Feodosija Tolstopjatova, Matrjona Tumašo-

va, Praskovja Cvetkova, Feodora Cvetkova, Veronika Smeikste; KOLHOZA «ZELTA VĀRPA» kolhoznieki Jānis Baltmanis, Janīna Valtere, Eduards Grugulis, Bernards Iesalnieks, Jānis Kokins, Rasma Lazdiņa, Pēteris Lāčkājs, Monika Mālniece, Praskovja Marcinkeviča, Aleksandrs Romanovskis, Antons Skrūzmanis, Marija Turkupole, Anna Upeniece, Valentīns Švirksis;

AGLONAS PADOMJU SAIMNIECĪBAS strādnieki Grigorijs Ivanovs, Ivans Ivanovs, Bronislava Jokste, Jevdokija Lavrenova, Lidija Livdāne, Regīna Prusaka, Aleksandrs Semjonovs, Jānis

Strods, Jevsejs Satilovs, Staņislavs Jaudzems;

SADZĪVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTA strādnieks Jānis Caics, šuvēja Helēna Veigure, sadzīves pakalpojumu nama vadītāja Tamāra Veselova, noliktavas vadītāja Veronika Volonte, adītāja Jevanfijs Ivanova, pieņemēja Irina Kirillova, vecākā ekonomiste Alevtina Klišaneca, šuvēja Helēna Litaunieks, kasīere Anatasija Lukjanova;

LIVĀNU EKSPERIMENTĀLĀ MAJU BŪVES KOMBINĀTA strādnieki Stepana Bogdanovs, Antons Briška, Jānis Veigurs, Petras Kudirks, Fjodora Mirono-

va, vecākā inženiere Vilhelmine Gorbačevska;

LIVĀNU PARVIETOJAMĀS MEHANIZETĀS KOLONNAS strādnieki Marija Zenčonoka, Zinaida Stepanova, Solomanida Cumačenko, apkopēja Tatjana Visocka, kasīere Marija Petrovskā, vecākā grāmatvede Valija Rumjanceva, nodaljas priekšniece Rīta Jablonska;

CENTRĀLĀS KRĀJKASES Nr. 7585 kontrolteres Veronika Bārtulis, Janīna Salliete, krājkasu vadītājas Anna Jevtušina, Janīna Kraupša, vecākā grāmatvede Staņislava Kažemaka, sardze Agripina Nīkitina, kasīere Anna Smukste;

STARPRAJONU KURINĀMĀ BĀZES noliktavas vadītājs Ivans Astratovs.

Par ekonomiju un taupību

Pēc kontrolieru ieteikuma

1986. gada janvārī kolhoza «Krasnij Oktjabrj» tautas kontroles grupa pārbaudīja, kā saimniecības noliktavā uzglabā un izlieto degvielas un smērvielas. Konstatētas neprecizitātes dokumentu noformēšanā, daži šoferi nebija uzskatījuši par vajadzīgu nodot ceļazīmes.

Uz sēdi kolhoza tautas kontrolieri uzacīnāja noliktavas pārzini un saimniecības galveno grāmatvedi. Abām aizrādīti par pieļautajiem trūkumiem, izteikti

priekšlikumi, kā uzlabot darbu. Nākošajā pārbaudē, kura notika februārī, konstatējam, ka stāvoklis uzlabojies.

Šādas pārbaudes un reidus par degvielas uzglabāšanu un raclonālu izmantošanu saimniecības tautas kontrolieri riko katru mēnesi.

I. GVOZDEVŠ,

kolhoza «Krasnij Oktjabrj» tautas kontroles grupas priekšsēdētājs

Stāvoklis normalizējies

1985. gadā Dzeržinska kolhoza valdes sēdē izskatīja jautājumu par degvielas iztrūkumu. Nolikta-vas pārzinis zaudējumus gan atbildzināja, taču, lai degvielu izmantotu ekonomiski, vajadzēja izmainīt darba stilu. Tāds bija saimniecības revīzijas komisijas veikto pasākumu mērķis.

Katrs šoferis un traktorists iepazīstināts ar naftas produktu patēriņa normām. Grāmatvedības darbinieki stingri uzskaita ieko-

nomēto vai pārtērēto degvielas daudzumu. Ja panākta ekonomija, šoferis saņem piemaksu, bet par pārtērētu attiecīgu summu ietur no algas.

Tagad stāvoklis ir normalizējies, un degvielas pārtērētais lielos apmēros nav konstatēts.

P. RUBINS,

Dzeržinska kolhoza revīzijas komisijas priekšsēdētājs

PĀRSKATS

PAR PIENA IZSLAUKUMIEM RAJONA SAIMNIECĪBAS
(pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govs dienā mārtā I dek.	+ salīdz. ar iepriekšējo dekādi	+ salīdz. ar to pašu laiku 1985. gadā	Bruto pret 1985. g. (proc.)	Labākā slaucēja ziemošanas periodā no 1. oktobra līdz 1. martam	Bruto izslaukums no 1. govs
«Krasnij Oktjabrj»	15,1	+0,7	+1,3	107	A. Loginova	2452
«Sarkanā ausma»	11,0	+1,2	+0,8	107	J. Kalviša	1981
M. Gorkija	10,9	+0,3	—	98	T. Leimane	1795
Leņina	10,9	+0,8	—0,8	96	A. Romanovska	3242
«Nākotne»	10,4	+0,7	+1,8	120	T. Upeniece	2000
Kirova	9,8	+0,4	+0,6	106	G. Pastare	1547
Rušonas p. s.	9,5	+0,9	+1,7	122	G. Kondavniece	1838
Oškalna	9,0	+0,6	+0,6	106	V. Anfimova	1704
Dzeržinska	8,6	+1,4	+0,8	106	F. Anspoka	1414
«Rīts»	8,4	+0,6	+1,6	125	I. Dimante	1369
«Zelta vārpa»	8,4	+0,4	—	102	H. Vuškārniece	1810
Raiņa	8,2	+0,6	—0,8	86	A. Aleksandroviča	1697
Suvorova	7,7	+0,5	+1,1	118	V. Nikolajeva	1439
Rudzātu p. s.	7,3	—	+0,3	102	S. Zalāne	1345
«Dubna»	7,2	+0,1	+1,6	127	J. Sparāne	1595
Aglonas p. s.	7,1	—	+0,1	98	J. Bartuša	1716
«Sīlukalns»	7,0	+0,1	+0,1	100	P. Vilkausa	1600
«Dzintars»	6,9	—	—0,4	89	A. Lazdāne	1734
K. Marksa	6,7	+0,3	+1,3	125	N. Petrova	1521
«Vārkava»	6,5	—	—0,5	87	V. Smukste	1685
RAJONA	9,2	+0,5	+0,7	106		

Rīt — Dzīvokļu un komunālās saimniecības un sadzīves pakalpojumu darbinieku diena

Vēl gaida uzdevumi

Darbīgā un pacilatā noskaņojumā savas profesijas svētkus sagaida arī rajona dzīvokļu saimniecības pārvaldes darbinieki — PSKP XXVII kongresā pieņemtie vēsturiskie lēmumi izvirza lielus uzdevumus arī dzīvokļu un komunālās saimniecības pakalpojumu kvalitātes uzlabošanā, dzīvojamo namu ekspluatācijas un uzturēšanas līmeņa paaugstināšanā, kā arī individuālo māju un citu apbūvēto rajonu labiekārtošanā.

Kādu ieguldījumu dzīvokļu fonda ekspluatācijas uzlabošanā Preiļos un Līvānos devis neliels dzīvokļu saimniecības pārvaldes kolektīvs?

Pagājušajā gadā, izpildot iedzīvotāju pasūtījumus un veicot profilaktiskos darbus, tika izremontētas 164 krāsnis un plītis, daudz paveica jumīki, galdnieki un namdari, 1635 pasūtījumus izpildīja santehniķi, bet elektromontieri — 303 pasūtījumus. Kārtējiem remontiem un apkalpošanai ik gadus tiek izmantoti 125 līdz 130 tūkstoši rubļu.

Lai tiktu galā ar šo darbu apjomu, vajadzīgi labi sagatavoti un zinoši cilvēki. Ir tādi arī mūsu kolektīvā. Pēteris Skutelis ir viens no prasmīgākajiem meistariem pārvaldē — ja vajag, var strādāt par mūrnieku vai namdari, krāsot vai apmest sienas. Mūsu kolektīvā Pēteris Skutelis strādā 4. gadu. Sajā laikā viņš iemantojis pilnīgu savu biedru cieņu. Īsi sakot, viņš ir autoritāte un darbaudzinātājs daudzām jaunietēm, ievēlēts arodkomitejā. No komunistiskā darba triecienieka Pētera Skuteļa ikviens var mācīties godīgu attieksmi pret pienākumu. Ne velti viņa krūtīs rotā ordenis «Goda Zīme».

Cetpadsmit gadus par sētnieci strādā Aleksandra Jepifanova. Viņas teicamo darbu vislabāk var novērtēt tie, kuri ik dienas stāvēja pa tīrajām un sakoptajām ietvēm. Par to daudzkārt saņemta pateicība arī no administrācijas.

Dzīvokļu saimniecības pārvaldes kolektīvs aktīvi iesaistījās pirmskongresa sociālistiskajā sacensībā. Par uzvarētājiem tika atzīti un Goda rakstus saņēma Sergejs Guščins, Konstantīns Širšovs, Igors Ivčenko. Labus panākumus sasnieguši strādnieki Jānis Pastars, Alberts Caics, Aleksandrs Ogurcovs, sētniece Tatjana Beļajeva un santehniķis Jurijs Siškīns, kā arī citi.

Sagaidot savas profesijas svētkus, kolektīvs vienlaikus apzinās arī to, ka turpmāk nāksies risināt vēl atbildīgākus uzdevumus — ir jāsāk pārkārtošanās un visa darba principiāla uzlabošana dzīvokļu fonda uzturēšanā un remontēšanā, labiekārtošanā. Rūpēs par visas tautas bagātību saglabāšanu jāiesaista arī iedzīvotāji.

I. KOZLOVS,

rajona dzīvokļu saimniecības pārvaldes priekšnieks

ATELA: Pēteris Skutelis šoreiz apstrādā koku.

J. ZANDES foto

Uz kvalitatīvi jaunu, augstāku pakāpi

16. martā savas profesijas svētkus atzīmēs dzīvokļu un komunālās saimniecības un sadzīves pakalpojumu darbinieki. Viņu veikums aizvien ir visas sabiedrības redzeslokā. Jo no tā, kāda ir attieksme pret pienākumiem, atkarīgi daudzu tūkstošu cilvēku darba un sadzīves apstākļi, noskaņojums un ikdienas panākumi. Arī PSKP CK 1985. gada aprīļa Plēnumā tika uzsvērts, ka šo nozaru turpmākajam darbam jāatspoguļo katras padomju ģimenes vitāli svarīgās intereses, ka paredzēta iedzīvotāju vajadzību apmierināšana jaunā, kvalitatīvi augstākā līmenī, kas atbilst pieaugušajām sabiedriskās ražošanas iespējām un sociālistiskā dzīvesveida tālākas pilnveidošanas uzdevumiem. Jo gādābai par cilvēku, viņa vajadzību pilnīgāku apmierināšanu ir jābūt pastāvīgas uzmanības objektam. Tieši tāpēc partija un valdība arvien vairāk uzmanības veltī šo nozaru attīstīšanai.

1985. gadā mūsu rajona iedzīvotāji saņēma komunālos pakalpojumus par vairāk nekā 280 tūkstošiem rubļu. Tas nozīmē, ka katrs rajona iedzīvotājs saņēma pakalpojumus par 16,4 rubliem. Iecerēts, ka 1990. gadā šis rādītājs sasniegs 18 — 19 rubļus.

Šī gada svētkus rajona komunālo uzņēmumu kombināta darbinieku kolektīvs sagaida ar labiem panākumiem. Sekmīgi izpildīts divpadsmitās piegādes pirmā gada divu mēnešu plāns. Par to, ka strādāts saliedēti, liecina kolektīva darba novērtējums pagājušajā gadā, jo tika sasniegti labi panākumi rajona sociālistiskajā sacensībā.

Ar plāna uzdevumiem 1985. gadā veiksmīgi tika galā arī dzīvokļu saimniecības pārvaldes kolektīvs, apvienoto katlu māju un siltumtīklu direkcija, kā arī ūdensvadu un kanalizācijas saimniecības pārvalde. Šajās organizācijās ir ne mazums lielisku cilvēku, kuri ar savu pacietīgu un godīgu ikdienas darbu nodrošina

mūsu rajona pilsētu un lauku ciematu iedzīvotājus ar ūdeni un siltumu, rūpējas par kārtību un skaistumu mūsu ielās un skvēros, dzīvojamo namu kvartālos. Nepieciešamības gadījumā viņi nežēlo savus spēkus, enerģiju un laiku, novēršot bojājumus un kļūmes. Lūk, Vitālijs Armans, Aleksandrs Kirilovs un Vladimirs Kivlenieks no apvienoto katlu māju un siltumtīklu direkcijas, Pēteris Skutelis un Sergejs Guščins no dzīvokļu saimniecības pārvaldes, Aivars Stikāns un Ivars Vilcāns no ūdensvadu un kanalizācijas saimniecības pārvaldes, kā arī Arvīds Rubens, Pēteris Znotiņš un Jānis Lasmanis no komunālo uzņēmumu kombināta un daudzi citi.

Mūsu rajona pilsētu un lauku ciematu ūdensapgādes, kanalizācijas un siltumapgādes sistēmas savā laikā bieži vien tika būvētas, nedomājot par attīstības perspektīvām, un tagad lielākoties strādā ar lielu pārslodzi. Tas nozīmē, ka dzīvokļu un komunālās saimniecības laudim tiek sagādāti, kā saka, nepatīkami pārsteigumi.

Dzīvokļu un komunālās saimniecības dienesta materiāli tehniskā bāze pagaidām liez strauji mehānizēt darbus un panākt to apjomu pieaugumu. Tāpēc visi, kas strādā šajos dienestos, vēlas, lai ikviens mūsu rajona iedzīvotājs pret savu mitekli izturētos saudzīgi un rūpētos par komunālo pakalpojumu iekārtām. Tādā veidā tiktu sniegta palīdzība visai dzīvokļu un komunālajai saimniecībai, samazinātos ēku un sistēmu ekspluatācijai domāto līdzekļu patēriņš.

Paredzēts, ka divpadsmitajā piegādē strauji pieaugs rajona iedzīvotājiem sniegto sadzīves pakalpojumu apjoms. Vienlaikus paaugstināsies apkalpošanas kultūra un kvalitāte. Iecerēts, ka 1990. gadā sadzīves pakalpojumi mūsu rajonā sasniegs 1,8 miljonus rubļu.

Lielāko darba apjomu veic rajona sadzīves pakalpojumu kombināts. Strādājot ekonomiskā eksperimenta apstākļos, kolektīvs pagājušajā gadā guvis lielus panākumus. Sadzīves pakalpojumu realizācijas apjoms pārsniegts par 70 tūkstošiem rubļu. Salīdzinot ar 1984. gadu, pieaugums sasniedzis 10 procentus.

Ipaša uzmanība bija veltīta pakalpojumu attīstīšanai laukos. Apjoms, salīdzinot ar 1984. gadu, palielinājies par 15,8 tūkstošiem rubļu un kopumā sasniedza 166 tūkstošus rubļu. Divās saimniecībās iekārtotas telpas kompleksajiem pasūtījumu pieņemšanas punktiem. Tomēr daudzviet vēl ir vajadzīga saimniecību un sadzīves pakalpojumu kombināta ciešā sadarbība.

Kopējos panākumos ir katra atsevišķa strādājoša, katras brigādes, katra iecirkņa darba daļa. Piemēram, vienpadsmitās piegādes uzdevumus pirms termiņa izpildīja 122 sadzīves pakalpojumu kombināta strādnieki. Par godu PSKP XXVII kongresam pieņemtās sociālistiskās saistības veiksmīgi realizēja Preiļu sadzīves pakalpojumu nama, Līvānu ķīmiskās tīrītavas, mākslas ausānas ceha Līvānu iecirkņa un Rudzātu padomju saimniecības kompleksā pasūtījumu pieņemšanas punkta kolektīvi.

Kombināta ir daudz lielisku sava aroda prateju: Valentīna Menkovska, Nionila Leitāne, Marija Pauniņa, Anatolijs Ivanovs un citi.

Svētku reizē, kad iepriecina sasniegtais, jāatceras, ka tas ne ir turpmāk darāmāis, ka tas ne ir ikviena strādājoša prasa meklēt un rast rezerves un iespējas sava darba uzlabošanai. Par to vislabāk, protams, zina pašos kolektīvos. Labu veiksmi!

R. VAIVODS,

partijas rajona komitejas rūpniecības un transporta nodaļas vadītājs

Uzticīgs profesijai

Jau sešpadsmit gadus rajona komunālo uzņēmumu kombināta par šoferi strādā Pēteris Znotiņš. Cilvēka mūža tas ir pietiekami ilgs laika sprīdis. Lai apliecinātu sevi dzīvē. Apzinīgs, disciplinēts, teicams sava amata pratejš, lūk, tā Pēteri raksturo biedri.

Kad 1971. gadā organizācija saņēma jaunu automašīnu, protams, pienācās vienam no labākajiem šoferiem. Tas bija Pēteris Znotiņš. Vēl tagad uz rajona un republikas ceļiem varam sastapt automašīnu ar valsts numuru 62—08 LAF, tā vienmēr ir braukšanas kārtībā.

Par Pēteri Znotiņu saka, viņš esot izpildīgs. Autotransporta ceha priekšnieks, buldozerists — arī šādus pienākumus administrācija bija uzticējusi savam darbiniekam. Viss paveikts godam.

Janvārī saņemam jaunu mašīnu. Kā vienam no labākajiem vadītājiem tā atkal bija jāpieņem Pēterim Znotiņam.

A. KRISANS,
rajona komunālo uzņēmumu kombināta priekšnieks
J. SILICKA foto

Ikdienai un svētkiem

Gan līvānieši, gan daudzi iebraucēji labi zina sadzīves pakalpojumu namu. Uz to visbiežāk staidzas, kad jāpošas svētkiem. Nāk arī tad, kad vajadzīgs jauns tērps.

Irina Agurjanova un Olga Muktupāvela ir sievietes virsdrēbju šuvējas. Tātad — pie viņām klientes nāk retāk, bet tieši tāpēc jāstrādā it īpaši rūpīgi un uzmanīgi, lai pasūtītājas justos priecīgas un apmierinātas.

Disciplinētas un ļoti akurātas — tā par šuvējām saka sadzīves pakalpojumu nama vadītāja Tamāra Veselova. Arī abas meistares piekrit, ka tieši precizitāte pasūtījumu izpildīšanā ir viena no vajadzīgākajām īpašībām. Divdesmit gadu gaitā kopš Irina Agurjanova strādā par šuvēju.

mode ir mainījusies visdažādākajos likločos. Visu šo laiku ir sekots līdzī tās attīstībai, apgūti jauni darba paņēmieni. Arvien vairāk audzis arī pasūtītāju prasīgums.

Irina Agurjanova un Olga Muktupāvela ir darba veterānes, šuvējas amata noslēpumus viņas ievadījušas ne vienu vien jaunāko kolēģi. Pašām dienas paiet rūpēs par to, lai precīzi veiktu ik pienākumu.

Pagājušais gads bija veiksmīgs. plāna uzdevumi tika izpildīti pirms termiņa. Tikpat radoši aizvadīti arī šī gada pirmie mēneši, kad kolektīvā ritēja spraiga sacensība, kas bija veltīta PSKP XXVII kongresam. Jau 24. februārī šuvējas varēja ziņot, ka divu mēnešu plāns izpildīts. Olga

Muktupāvela šajā laikā cerēto bija pat ievērojami pārsniegusi — uzdevums izpildīts par 116 procentiem.

Inese Bogdanova, Olīta Antoneviča un Līgita Erca ir frizieres. Visprecīzāk šo darbu laukam gan var novērtēt virieši, jo tieši viņu matiem meiteņu prasmīgās rokas piešķir glītu un elegantu formu. Starp citu, Līgita Erca ir viena no labākajām jaunajām viriešu frizierēm ne tikai Līvānos, bet arī visā rajonā. To Līgita pierādīja nesen notikušajā frizieru konkursā.

Inese un Olīta Līvānu sadzīves pakalpojumu namā strādā nesen. Tomēr jau paspējušas labi iejusties kolektīvā. Arī viņu darbs ir ieguldīts kopējā panākumu purā, jo pagājušo gadu frizieru brigāde noslēdza pirms termiņa. Arī sociālistiskās saistības par godu komunistu forumam izpildītas.

Ik dienas Līvānu sadzīves pakalpojumu namā iegriežas daudzi

desmiti cilvēku. Viņi grib pašūt jaunu tērpu, otri vēlas sev glītu un gaumīgu frizūru. Vēlmes ir tik dažādas, un tiem, kuri tās realizē, jāpielāgojas dažādajām gaumēm. Lieliski ir tad, ja apmeklētāji no sadzīves pakalpojumu nama aiziet apmierināti un smaidoši. Tas nozīmē, ka šuvējas un friziermeistares pratušas viņiem iedot līdzī kaut kripatiņu skaistuma gan ikdienai, gan svētkiem.

L. STRODE

ATELOS:

Irina Agurjanova un Olga Muktupāvela bieži vien liek prātus kopā. Un tad ikviena pasūtītāja var būt droša, ka iecerētais rudens vai ziemas mētelis izdosies godam.

Inesei Bogdanovai, Olītai Antonevičai un Līgītai Ercai vienmēr otru ideju vēl der smelties arī paraugos, toties īstenojums ir tikai viņu pašu rokās.

J. SILICKA foto

LITERĀRĀ LAPPUSE

MAIJA VAIVODE

Vienaldzīgajiem

PETERIS ZEILE

Ironiskas trīsrindes

Tu saki: Smieklī ir veselīgi.
— Jā, bet tikai tam.
Ko netaisnīgi apsmej.

Tu saki: Ir lietas, kas svarīgākas par naudu.
— Patiesi. Tikai vajag daudz naudas.
Lai tās iegūtu.

Tu saki: Teļc. kas tavi draugi, un es pateikšu...
— Bet ir arī izņēmumi, Rau, Jūdass.
Cik cildenī draugi bija tam apkārt!

Tu saki: Mīlestība ir egoisms.
— Jā. Tikai tas ir egoisms
Divatā.

Tu saki: Lieciet mani priekšniekos, pārējo es pats padarīšu.
— Tas bija vakar. Sodien:
Vispirms pierādi, ko tu spēj izdarīt!

Tu saki: Viņš neiet kopsolī ar biedriem.
— Varbūt tāpēc, ka tos neredz.
Bet dzird tikai marša skaņas?

Tu saki: Laidība pret cilvēkiem atmaksājas.
— Ipaši, kāpjot kalnup. Un zinot:
Būs jāsatiekas lejupceļā.

Tu saki: Viņš gudrs ārsts, visu spēj dziedēt.
— Nē. Vismaz vienu gan nespēj —
Mulķību.

Tu saki: Mulķība arī ir dieva dāvana.
— Varbūt. Taču nevajag to izmantot pārlietu
Un jaunos nolūkos.

Tu saki: Grūti mainīt paša iedabu.
— Tik tiešām. Nosēdinā suni tronī,
Viņš vienalga graužīs zābakus.

Tu saki: Cilvēki maldās, tāpēc, ka nezina...
— Taču vēl biežāk tāpēc,
Ka domā sevi visgudrus esam.

Tu saki: Viņš savā garā tik liels!
— Bet varbūt vien tāpēc, ka citi
Viņa priekšā saraujas maziņi?

Tu saki: Viņš aizsniedza dziļumus.
— Bet varbūt viņš tikai nokļuva
Paša bedres dibenā?

Tu saki: Draugus der iegūt vienmēr.
— Tomēr vislabāk — jaunībā.
Vecumā iegūst vien hipertoniiju.

Tu saki: Viņš ir sirdscilvēks.
— Neapšaubu. Viņam noteikti ir sirds.
Bet vai viņam ir sirdsapziņa?

Tu jautā: Kā pierādīt, ka esmu jēdzīgi dzīvojis?
— Vajag dzīvot ar kopējamo papīru.
Izkušānas gadījumā paliks pierādījumi.

Tu saki: Fizikas likumi — universāli.
— Apšaubu. Nemītīga beršanās starp cilvēkiem
Vērš aukstas viņu attiecības.

Tu saki: Viņam ir nelokāma stāja.
— Bet varbūt tās bēdīgā kārtā
Ir radikulīta sekas?

Tu atkārto: Katrs ir savas laimes kalējs.
— Jā, tikai dažam labam
Pietrūkst laimes būt laimīgam.

Tu saki: Ģenialitātei vajadzētu būt pārplīnībā.
— Jā, bet diemžēl
To reti kāds lieto.

Tu apgalvo: Daudzas nulles ir nonsenss.
— Nesaki vis. Attiecībā uz cilvēkiem —
Bargs un briesmīgs cipars.

Tu saki: Amats pārgāja no rokām rokās.
— Tā ir. Bet vai nebūtu labāk,
Ja no galvas uz galvu būtu pārgājis?

Tu saki: Es to darīju pēc savas brīvas gribas.
— Nebrīnos. Dzīve cilvēkus piespiež
Daudzko darīt brīvprātīgi.

Tu saki: Dabā nekas nezūd.
— Atļauj apšaubīt.
Bet piepildītās cerības?

Tu jautā: Kur gudrības avotī?
— Visbiežāk tur.
Kur tie jau izsenis aizbērti.

Tu piezīmē: Viņš neveica uzticēto.
Bija pārāk aizņemtas rokas.
— Jā, ar abām cieši turējās pie amatkrēsla.

Tu saki: viņš gāta bojā no garīgas pārpūles.
— Viņš — jā. Bet vairums iet bojā
No nelietotu smadzeņu ierūsēšanas.

Tu saki: Viņš peldēja pa dzīvi dažādos stilos.
— Jā gan. Bet noslika
Vienā.

Pretī saulei.

K. GAILUMA foto

NORMUNDS DIMANTS

Ziemas diena

Sanot snieg...
Es nezīnu —
Varbūt kāds mieg.
Es ne.
Es ieklausos —
Pasaule apsnieg.
Es ieklausos —
Vēji korē dzied,
Vējiem apnicis raudāt,
Vēji grib smiet.
Vēl ezeri nesalst ciet,
Un es gribu smiet,
Līdzī smiet.

EINARS PELSS

Smalkāko vieglumu iedves
man,
Visuvarenais gars!
Zīnu, ka vienīgi iedvesmā
Mans gājums būs garš.

Ekstāzes ugunis iedzēst
nāc, —

Lai saredzēt var!
Iedvesma debesīm līdzinās, —
Zem — Zemes farss!

Pleij manī ar iedvesmu,
Lai smadzenes karst!

Tikai tajā vien esmu —
Tu zini to, Gars!

Varbūt šīs ainas — mistika
Un glābšanās no sāpēm:
Un jūs it labi iztiekat
Bez jūsmīgajiem plāpām.

Tak var jau būt, ka izrādes
Nav vērtas jūsu maksas.
Un tukšai zālei, izrādās,
Ir spēlejušas maskas.

Maz kas var būt! Un tikai sev
Mēs izejam uz scēnas.
Un vien no sevis iekasēt
Aiz tā tik augstas cenas!

Ko pasaka mums pasaka?

Mēs taču zinām, kā dziesmiņā
dzied: «Pasaka ir pasaka, tāpēc ka
tā pasaka...».

Pasaka? Ko gan tā spēj pasacīt
mums — racionāli un praktiski do-
mājoiem tehnokrātiskā laikmeta
cilvēkiem?

Un pēkšņi pavisam mūsdienīga
pasaka mums pasaka: «Ik dienas
no planētas neatgriezami izzūd ar-
vien jaunas un jaunas Dzīvības
sugas...».

«Tā nav nekāda pasaka, tā ir
dzīves īstenība», — mēs sapikuši
atstājam un vairāmiem domāt, ka
paši arī piederam pie vienas no
Dzīvības sugām.

Droši vien tāpēc, lai izsistu no
līdzsvara mūsu praktisko domāša-
nu, ar šo skarbo atgādinājumu sā-
kas Vika jaunā jantastiskā pasaka
«Zemūdens Bara Lielā Diena». Ar
atgādinājumu, ka mūsu Skolotāja
Daba mums katru dienu liek div-
niekus? Mēs gandrīz sākam
skaisties un tad atceramies, ka
Vika pasaku varoņi nekad nav cen-
kušies glaimot mūsu pašapmierinā-
tībai. «Sarežģītais Zvirbulēns» taču
uzdeva tik daudz «neērtu» jautāju-
mu Cilvēkam, kurš «atstājis mežus,
kalnus un lauku plašumus, mīlīnās
akmens pasaulē» un vairs nesaprot
dzīvās dabas valodu. Mēs atceram-
ies, ka bijām pavisam domīgi,
kad uz sapņu pasaules perona at-
vadijāmies no vientuļā ruķīša un
pāršķirām pēdējo lappusi grāmati-
ņai «Klaidis pasaku zemē».

Jaunajā grāmatā zemūdens ie-
mitnieku (Zemūdens Bara) valstība
mūs atkal pavada viens no lielās
ruķīšu saimes — Dūņu Ruķītis. Kopā
ar savu Draudziņu, Laimīgo Gadi-

jumu, viņi cenšas palīdzēt Dzīvībai
pasaules okeānā, jo zemūdens un
sauszemes iemitnieku (Sauszemes
Bara) attiecības kļūvušas tik nai-
dīgas, ka mācīt cilvēkam Zemūdens
Bara valodu jau ir bīstami. Un
Zemūdens Bara Lielā Diena tiek
svinēta kā uzvara pret Sauszemes
Baru, tā ir uzvara Dzīvības vārdā.
Uz sauszemes viņiem ir tikai viena
uzticības persona — dzejnieks, kurš
apzinās pašu galveno — Dzīvībai
jāpalīdz.

Vika jaunā grāmata nav tikai
aizraujoša fantāzija, tā ir arī rūgta
ironija par «radības kroņa» dzīves-
veidu, par tā izraisītajām kropli-
bām pašu dzīvē un pasaules Dzi-
vībai nodarīto postu.

Diskoziivs, kaiživis un jirmas-
zivis, un labirdīgais Jūras Zir-
dziņš, kurš pastiprināti interesējas
par dzelmē nogrimušām pudelēm,
un tās Sīkās Zivteles, kas vienmēr
raujas citiem aiz muguras un iz-
vairīgi murmina: «Es neko! Es
neko!». Labi atpazīstami lipi, vai
ne? Un ko lai saka par DDT zivīm,
naftaszivīm, raķeszivīm? Tās visas
ir Zemūdens Bara cerība, ciņas le-
rocis Dzīvības vārdā. Superziivs arī
noderētu. Anomālija Dzīvības vār-
dā? Absurds, Bet tieši tā taču ri-
kojas Sauszemes Bars — nenogu-
ris tiecas pēc superierociem. It kā
Dzīvības vārdā.

Pasaka mums velreiz pasaka, kas
no tā var iznākt. Sīcīnais Pinti,
dzīvības puteklītis no bojā gājušās
planētas, jautā pats sev un mums:
«Visā pasaulē — visā, visā kosmo-
sā — vispār kaut kas var aizvietot
dzimtas mājas?». Un, izrādās, šai
sīkajai dzīvības daļiņai arī ir sirds
un ir patiesa vēlēšanās palīdzēt,

lai Zemes iemitnieki nezaudētu sa-
vas dzimtas mājas un neaizietu
bojā tāpat kā tālā planētā, kuru
pazudinājusi tās iedzīvotāju nevien-
prātība.

Ļoti nopietna un sarežģīta pa-
saka? Protams. Bet vai tad pasakas
allaž nav bijušas nopietnas? Tajās
taču vienmēr tiek atklāti visbūtis-
kākie konflikti: starp Mīlestību un
Naidu, Uzticību un Nodevību, Cēl-
sirdību un Zemiskumu, Dzīvību un
Nāvi. Un tajās tiek pateiktas vis-
svarīgākās patiesības — viegli,
rotājīgi, bez pliekanības, sentimen-
ta un uzbūzības.

Arī šoreiz, uzticoties autoram un
pieņemot viņa «spēles noteikumus»,
mēs, tīri nemanot, pa liganām pār-
ejām starp fantāziju un realitāti,
starp joku un nopietnību, reizēm
aizraujoties vārdu rotāļās un ilgāk
pakavējoties pie paradoksalās do-
mas, iekļūsim šajā mūsu laika pa-
sākā. Mēs taču to vēlamies, vai ne?
Pie tam tie gaida gan bērņus, gan
pieaugušos un laikam visovairāk —
bērņus kopā ar pieaugušajiem, jo
tā nav tikai izklaidejoša lasāmviela.
Tas ir aicinājums pārdomāt un
pētīt daudz, pat šķietami nesais-
tīto parādību kopsakarības, ko rada
«vislielākais brīnums un dārgums
— Dzīvība».

«Zemūdens Bara Lielā Diena»
beidzas atbilstoši visiem pasakas
likumiem, — atstājot mums ticību
labajam, cerību, ka Dzīvība tiks
izglābta un ka mēs tai palīdzēsim.
Tā droši vien būs, ja vien, aizšķi-
ruši pēdējo lappusi un atgriezušies
īstenībā, mēs atcerēsimies, ko pa-
saka mums gribēja pasacīt.

A. SVILE

Ciemos pie rakstnieka

Februāri mēs — septiņas klases skolēni — ciemojāmies Rīgā pie novadnieka un mūsu pionieru pulciņa varoņa, rakstnieka Jāņa Niedres. Nebijām tikusies kopš folkloras svētkiem, kad viņš viesojās pie mums Rožupes astoņgadīgajā skolā. Rakstnieku satikām pavisam mundru, kā vienmēr dzīvespriecīgu un jaušu. Viņš mums pastāstīja par saviem darbiem un arī nerātībām bērībā. Mēs pavēstījām par pulciņa veiksmiem, interesantākajiem pasākumiem skolā un klasē.

Šī tikšanās mums ļoti daudz deva. Rakstnieks parādīja grāmatas, kuras izdotas pirms vairākiem gadu desmitiem, bet daļa laba pat pirms gada simta. Visas teicami saglabātas. Arī mēs tagad vēl saudzīgāk izturēsimies pret grāmatām. J. Niedres vēlējums bija, lai grāmatas vienmēr mūsu dzīvē būtu labākie draugi un padomdevēji.

Skolā esošo rakstnieka darbu stūrīti nolemj papildināt ar viņa dāvinātajām grāmatām, iekārtot dažus jaunus stāndus. Tas mums jāpaveic līdz pavasarim, kad skolā atkal ciemosies novadnieks Jānis Niedre.

I. RUČEVSKA,

Rožupes astoņgadīgās skolas Jāņa Niedres vārdā nosauktā pionieru pulciņa pioniere

Meistars izaug darbā

PĀRDOMAS RAJONA KINOAMATIĒRU DARBU SKATE

«Lauktechnikas» rajona apvienības zālē pulcējās kinoamatieri un viņu līdzjutēji, lai kopīgi izvērtētu kārtēja gada darba ražu.

Jāsaka — tā nebija bagāta. Pirmkārt, pieklusuši kinoamatieri, kuri darboties uzsāka pirms daudziem gadiem un jau bija guvuši atzīstamus panākumus (B. Kalniņš, A. Pastors, J. Sņepsts un citi). Otrkārt, kvartets, kurš pārstāvēja rajona kinostudiju, vēl nav pietiekami nobriedis, strādā tikai pie saviem pirmajiem darbiem (rajona skatēs viņi debitēja aizpērn). Tie ir apvienību «Latvijas agroķīmija» un «Lauktechnikas» pārstāvji — Viktors Nikolajevs, Sergejs Sakurskis un Afanasijš Seinovs. Viktors un Afanasijš «Lauktechnikā» strādā par virpotājiem, Sergejs ir agroķīmiku iekārtas iestādīšanas meistars. Viņu biedrs Anatolijs Lavrenovs mācījās Preiļos skolā un vasaras brīvdienās strādāja apvienības «Latvijas agroķīmija» rajona nodaļā. Tagad viņš ir Višķu sovhoztehnikuma audzēknis, saņem nodaļas stipendiju.

Daudzsološi sevi pieteica Leņina kolhoza mehānisko darbnīcu metinātājs Viktors Lemešs kopā ar šīs saimniecības šoferi Jāni Urču. Viņu trīs darbi izrādījās pārāki par studijas biedru ražojumiem, tajos bija jūtams jau pieredzējušu speciālistu rok raksts.

Pirms nedaudz pakavēties pie atsevišķām filmām, vēl par dažām kopīgām skates iezīmēm. Autoriem, protams, viss nofilmētais materiāls liekas svarīgs un vajadzīgs, taču skatītājs tam sniegto uzlīti pēc sava prāta un saprašanas. Šoreiz domas tā vai citādi sakrīta ar žūrijas komisijas lēmumu. Vienā filmiņā autori nav pratuši savu ieceri pateikt skaidri un saprotami, citā — izplūduši vispārinājumos, trešā — pieļāvuši tehnisku brāķi.

Interesanti iecerēta V. Nikolajeva grupas filmiņa «Piles» — izsmiet dzērājus, salīdzinot tos ar šiem gāzelīgajiem putniem. Tikai vajadzēja novilkt striktas paralēles: cik putnu, tik cilvēku, parādīt, kur dodas piles, un no kurienes nāk cilvēki. Tā ir spēles filma, tāpēc to panākt varēja viegli. Skaidrāk jātraktē notikumi arī filmiņā «Pēdējais zvans» (dokumentāls). Skaistas krāsas, udeņu poēzija un to varenība bija filmiņa par ūdenstūristu gaitām Karēlijā (S. Sakurskis, V. Nikolajevs un A. Lavrenovs). Tā visvairāk iepriecināja skatītājus.

Ļoti aktuālai tematikai — mieram, brīdinājumam par mūsu kopīgās mājas — Zemes — nosargāšanu no atomkara briesmām — savu darbu veltījusi V. Lemeša grupa. «Kamēr nav par vēlu» — atgādināja viņu filma, kas izveidota ar zinātniskās fantastikas

un kolāžas elementiem. Zāle to uzņēma ar aplausiem. Mazāk izdevies bija viņu otrais darbs «Durvis sienā» — par kāda mākslinieka sirojumiem, lai arī tajā netrūka dažādu interesantu efektu. Zināmu nepabeigtību radīja trešā lente «Jauniesaucamais no «Optimista»» — spēles filma par biedra pavadišanu armijā — vajadzīgs tikpat efektīgs beigu kadrs.

Šis bija ievērojams cienīgākās lentes, ar dažiem iebildumiem un priekšlikumiem to autori ieguva tiesības piedalīties zonālajā skatē, kas notiks Ludzā. Protams, ar kinoamatierismu nodarboties nav viegli, neslēpsim, šis prieks nav lēts, prasa daudz laika. Ar laika trūkumu, aizņemību tiešajā darbā attaisnojās pieredzējušākie studijas biedri, bet gribētos, lai viņi tomēr neļauj dikā rūsēt kinokamerām, gribas novēlēt nākamajai skatei sagatavot arī savus darbus.

Bet tiem, kuri piedalījās, vajag turpināt, jo katrs tikšanās ar skatītāju ir arī laba skola, padomdevēja, kā rīkoties tālāk. Mēs labi atceramies «Lauktechnikas» un «Latvijas agroķīmijas» rajona apvienību pūšu pašus pirmos soļus kinoamatierismā — tagad viņi jau drošāk jūtas ar kameru rokās, prot to izmantot daudz prasmīgāk.

A. MEZMALIS

VIETEJO RADIORAIĀDIJUMU PROGRAMMA

18. martā plkst. 12.40

♦ Lauksaimniecības darbu apskats. Pie mikroфона — RARA ražošanas un zinātniski tehniskā progresa nodaļas priekšnieks A. Ostrovskis.

♦ Iedzīvotājiem par civilo aizsardzību.

♦ No cikla «Dzimtenes daba».

Redaktors V. PETROVS

«EZERZEME»

15. martā — «Maestro bez frakas», Rīgas st. sāk. plkst. 14, 16, 18, 20; 16. martā — «Tālās teltis», Anglija, sāk. plkst. 16, 18, 20; 17. un 18. martā — «Ardievu, zālā vasarai», «Uzbekfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 19. martā — «Tūļa», Francija, sāk. plkst. 17, 19, 21; 20. un 21. martā — «Zelta ronis», ASV, sāk. plkst. 17, 19, 21.

«ATPUTA»

15. martā — «Māt, es esmu dzīv!» — «Belarusfilm», sāk. plkst. 14, 16, 18, 20; 16. martā — «Maestro bez frakas», Rīgas st. sāk. plkst. 16, 18, 20; 17. martā — «Tālās teltis», Anglija, sāk. plkst. 17, 19, 21; 20. un 21. martā — «Ardievu, zālā vasarai», «Uzbekfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21.

PĀRDOD māju Līvānos. Tu-vākas ziņas Līvānos, Rīgas ielā 298.

PĀRDOD sešus gadus vecu darba zirgu Daugavpilī, Dvīncu ielā 5 pie 3. vidusskolas.

Cik grūti ticēt, ka nekad vairs dzīvē Mums neiznāks ar tevi parunāt, Un tavu smaidu vienkāršu un siltu; Mums vajadzēs tik sirdis saglabāt. (G. Selga) Izsakām dziļu līdzjūtību Oskaram Pabērzam, BRĀLI uz smiltāju pavadot. Maizes kombināta kolektīvs

Sniegi. Tumsa. Pilna vēju. Nevar ceļu saredzēt. Nu par vēlu. Nokavēju... Mēs vairs netiksimies, tēt! (Z. Purvs)

Sērojam kopā ar direktoru Albertu Mazuru, no TĒVA uz mūsu šķiroties.

Gailišu astoņgadīgās skolas kolektīvs

Ir sāpes, ko nespējam dalīt uz pusēm, Nav tādu vārdu, kas mierināt spētu. Nostājas draugi tev blakus un klusē. Kaut vai tā lai tev palīdzētu. (A. Skujiņa) Vēlam spēku un izturību Silvijai Šapalei šajās skumjajās dienās, kad pāragri jāatvadās no DZĪVESBIEDRA.

Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija, komjaunatnes pirmorganizācija

Pār galvu tumšas kapu smiltis brūk, Kaut būtu ceļi vēl kā senāk vaļā, Es laukā izietu pret rītiem sauli lūgt. Lai ļauj vēl dzīvot zemē zālā. (A. Skujiņa)

Kad pavasara vēji šalc skumju atvadu dziesmu par JĀŅA ŠAPALU pāragri pārtrūkušo mūžu, sāpju brīdī esam kopā ar pieredzējušiem.

Padomju saimniecības «Rudzāti» arodkomiteja

Ģimeņu sporta svētkos

Saule, bezvējš, sals tikai daži grādi zem nulles. Tāda bija viena no pēdējām baltās ziemas svētdienām, kad Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas darbinieki kopā ar ģimenēm devās uz stadionu vēl ledus klātās Daugavas krastā, lai sacenstos iecienītajos ziemas sporta veidos.

Sacensības sākās ar 3 kilometru slēpojumu māmiņām un skolas vecuma bērniem un ...ar pankūku cepšanu tēviem. Visātrāk distanci veica Spaskovu un Bogdanoviču ģimeņu pārstāvji. Veiklākais pankūku cepšana bija A. Paulītis, un

gandrīz likumsakarīgi, ka viņš uzvarēja arī piecu kilometru slēpojumā vīriešiem.

Vēl notika sacensības vīrves vilkšanā un regbijā. Svētku noslēgumā katrā ģimenē uzstājās ar priekšnesumu. Kopvērtējumā uzvarēja Reinbahi, Spaskovi un Bogdanoviči. Kad tēja bija izdzerta un pankūkas apēstas, dzīvespriecīgi atgriezāmies mājās.

M. TREIDE,

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas sporta metodīķe

Uzmanību: viktorīna!

Aicinām piedalīties viktorīnā «Leņinisku attieksmi pret dabu un kultūras pieminekļiem». Lūdzam atbildēt uz šādiem jautājumiem:

1. Kāda loma cilvēka dzīvē ir mežam?
2. Kādus kokus sauc par dižkokiem?
3. Kuri dabas objekti mūsu rajonā ir valsts aizsardzībā?
4. Kā sauc Latvijas lielāko ozolu, kur tas aug?
5. Kā jūs ziemā palīdzat putniem?
6. Cik ezeru ir Preiļu rajonā? Pastāstiet sīkāk par Ciriša ezeru!
7. Cik arheoloģisko pieminekļu ir Preiļu rajonā?
8. Ko jūs zināt par Jersikas pilskalnu?
9. Kā jūsu darbavietā rūpējas par apkārtējās vides un ūdeņu aizsardzību?

Atbildes līdz šī gada 10. aprīlim atsūtiet Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības rajona nodaļai. Adrese: 228250, Preiļos, Raiņa bulvārī 19.

Alņu ģimene.

K. GAILUMA foto

Atturība — dzīves norma

Mūžs, skaisti piepildīts

Katrai dzīvei ir savs sākums un savs turpinājums. Un katrs pats pilnveido šo dzīvi. Arī kolhoza «Nākotne» darba veterāni Helēna Kivleniece, Tekla Upeniece, Bernadete Znotiņa, Stefānija Magdalenoka, Monika Znotiņa, Olga Kivleniece, Veronika Znotiņa, Mihails Jegorovs, Alfons Pintāns, Georgijs Sevastjanovs, Jevģēnijs Matrosovs ir devuši savu ieguldījumu saimniecības tīrumu auglībā, lopkopības sasniegumu bilancē. Viņu dzīves laimi nav veidojis nostrādātais garo gadu skaits, bet gan to piepildījums. Viņu mūžs saudzis ar kolhoza «Nākotne» ikdienu, ar saimniecības rūpēm. Katrs no šiem cilvēkiem, kurus nesena darba veterānu vakarā godināja saimniecības kolektīvs, ar savu rakstura sīkstumu atgādina ozola saknes — dziļas, stipras, kuras smel spēku zemes dziļēs.

Darba veterānu sveicēju pulks bija liels. Starp viņiem: kolhoza «Nākotne» priekšsēdētājs Rihards Borovskis, partijas pirmorganizācijas sekretāre Lūcija Stikāne. Viņi novērtēja katru ieguldījumu kopējā purā, attieksmi pret kolektīvu, uzticēto darba iecirkni. Šī saruna par cilvēku, darbu, dzīvi ritēja pie svētku galda, kur kūpēja karsta kafija. Skanēja dziesmas, spēlēja lauku kapela. Jautrību, labu noskaņojumu vairoja konkursi un rotaļas.

Mēs vēl tikai mācāmies svinēt svētkus bez alkohola, — teica nākotnieši. — Taču pirmā šāda tikšanās reize bija skaista. Tika izsacīta pārliecība, ka šādi pasākumi kļūs par tradīciju.

J. EIDUKA,

rajona brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības padomes atbildīgā sekretāre

Pārkāpumam seko sods

Līvānu izpildkomitejā regulāri pulcējas pilsētas zūpības apkarošanas komisija, kuru vada izpildkomitejas priekšsēdētāja vietniece V. Leine. Tiek izskatītas personīgās lietas, uzklaustīta darba kolektīvu vadītāji par stāvokli uzņēmumos un organizācijās, apspriesti pasākumi, kas veicami, lai zūpība mazinātos.

Komisijas darbs ir grūts kā pati cīņa pret šo ielaisto sabiedrības negāciju. Piemēram, V. Jacīna, J. Baņņas, N. Kornaušenko (visi no Līvānu stikla fabrikas), J. Muktupāvela (no Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonas), J. Dembeka (no Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta) personīgās lietas nācies izskatīt vairākkārt.

Vienā no pēdējām komisijas sēdēm pārskatu sniedza stikla fabrikas direktors J. Skreivers. Viņš ar gandarījumu atzīmēja, ka pagājušā gada otrajā pusē darba kavējumi fabrikā samazinājušies vairākas dienas ar pusī reizes. Sava nozīme ir arī sodu stingrībai. kādi tiek vērsti pret dzērā-

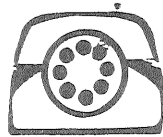
jiem. Tomēr viens apstāklis, kā atzīmēja direktors, zūpotāju sodīšanu pagaidām mīkstina. Protī, Līvānos nav vienotas šādu pārkāpumu uzskaites. Piemēram, ja kāds ir aizturēts darba vietā alkohola reibumā, milicija par to neuzzina. Taču sods par parādīšanos sabiedriskās vietās dzēruma stāvoklī, kas aizskar cilvēka cieņu un sabiedrisko tikumību, savā bardzībā ir pieaugošs, ja pārkāpums viena gada laikā pieļauts vairākas reizes. Tādēļ, kā nolemts komisijas sēdē, turpmāk pilsētā milicijas nodaļā reģistrēs visus pārkāpumus neatkarīgi no tā, vai tie izdarīti darba vietā vai ārpus tās. Savukārt uzņēmumu un organizāciju vadībai uzdots zinot par pašu reģistrētajiem pārkāpumiem.

Komisija ieteica praktizēt darba vietās pie mums pagaidām maz pielietoto sodu — alkohola lietotāju ricībības ierobežošanu. Ko tas nozīmē? Piemēram, ja vīrs algu regulāri nožūpo, tad viņam to nemaksā — pēc naudas nāk sieva.

G. GRŪTUPS

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльскогo районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TALRŪNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumu krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniecei lauksaimniecības un partijas dzīves no daļām — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstuli, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzinām par sludinājumiem — 22005.

Tir. 13 453 eks. (latv. val. 9 715 eks., krievu val. 3 738 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpilī, Valkas ielā 1. Indekss 68169. 1 nos. Iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Pas. 333.